

SZEGEDI ÍTÉLŐTÁBLA
Pf.III.20.350/2017/4.szám

A Szegedi Ítéltábla Ügyvédi Iroda (ügyintéző: Dr. Hernádi Gyulaügyvéd) által képviselt **felperes neve, felperes lakcíme** szám alatti lakos felperes által – a Dr. Bohács Zsolt ügyvéd által képviselt **alperes neve, alperes székhelye.** szám alatti székhelyű alperes ellen szerződés érvénytelenségének megállapítása iránti perében a Szegedi Törvényszék 2017. február 20. napján kelt 11.P.20.975/2016/14. sorszámu ítélete ellen az alperes által 15. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán lefolytatott másodfokú eljárásban meghozta a következő

Í T É L E T E T:

Az elsőfokú bíróság ítéletét **helybenhagyja.**

Kötelezi alperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg felperesnek 25.400,- (Húszonötezer-négyszáz) Ft másodfokú eljárási költséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I N D O K O L Á S

A felperes, mint kölcsönbevevő és az alperes jogelőde, a a **alperesi jogelőd neve**, mint hitelező között 2006. április 3. napján ... számon egyedi kölcsönszerződés jött létre a 3.999.000,- Ft nettó vételárú Ford Focus típusú gépjármű finanszírozására, melyhez az alperesi jogelőd 3.399.000,- Ft kölcsönt nyújtott. Az egyedi kölcsönszerződésben a felek mértékadó devizanemként a CHF-et kötötték ki, az árfolyamváltozás elszámolási módjaként havi fix konstrukciót, a THM 7,22 % volt, és felperesi kölcsönbe vevő kötelezettséget vállalt arra, hogy 120 hónapon keresztül havi 39.471,- Ft összegű törlesztő részletet fizet, míg az összes törlesztő részlet összegét a felek 4.736.520,- Ft-ban jelölték meg.

A szerződő felek az egyedi kölcsönszerződés biztosítására a finanszírozott gépjárműre 2006. április 12. napján opciós, és adásvételi szerződést is kötöttek. Az opciós szerződés 4. pontja szerint a hitelező a vételi jogot a szerződés aláírásától számított 5 éves időtartam alatt, de legfeljebb addig az időpontig gyakorolhatta, ameddig vele szemben a kölcsönszerződésből eredő tartozását a kölcsönbevevő felperes maradéktalanul nem teljesíti, míg a 6. pont szerint a hitelező javára alapított vételi jog biztosítására a vételi joggal terhelt gépjármű vonatkozásában elidegenítési és terhelési tilalmat kötöttek ki.

Az adásvételi szerződés 4. pontja szerint a szerződés a felek által történő aláírással létrejön, hatályba lépésének időpontja pedig az azt megelőző nap, amikor a felperesi kölcsönbe vevővel szemben olyan jogerős bírósági vagy egyéb határozatot hoznak vagy okiratot végrehajtási záradékkal látnak el, amely alapján ellene végrehajtás kezdeményezhető, illetve az azt megelőző nap, hogy jogszabály által erre feljogosított szervek a kölcsönbe vevő ellen közvetlen végrehajtást indítanak, vagy – gazdálkodó szervezetek esetén – az azt megelőző nap, amikor a kölcsönbevevő elleni csőd- vagy felszámolási eljárás iránt benyújtott kérelmet a bíróság érkeztette. Az e pontban foglaltak

bekövetkeztéről, a szerződés hatályba lépéséről a kölcsönbevevő felperes azonnali hatállyal köteles a hitelezőt írásban értesíteni.

Az egyedi kölcsönszerződés aláírásával a felperes kijelentette, hogy az annak hátoldalán lévő opciós és adásvételi szerződésben, valamint az üzletszabályzatban (továbbiakban ÜSZ1.) foglaltakat megismerte, megértette, és azokat a nyilatkozat aláírásával magára nézve kötelezőnek ismerte el.

Az alperesi jogelőd szerződéskötéskor hatályos ÜSZ1. IV/7. pontja szerint, amennyiben az elsődleges biztosíték opció, és az egyedi kölcsönszerződés futamideje öt évnél hosszabb, úgy a kölcsönbevevő köteles a hitelező felszólítására – az eredeti feltételekkel egyező tartalommal – ismét vételi jogot engedni, amelynek időtartama legalább a szerződés lejártát követő 3 hónap. Az ÜSZ IV/9. pontja szerint pedig, amennyiben a kölcsönbevevő a kölcsönszerződésben foglalt valamennyi kötelezettségét teljesítette, akkor a hitelező köteles a gépjármű törzskönyvét és a korlátozó bejegyzések törléséhez szükséges nyilatkozatot kiadni.

A VI/1. pontja szerint a kölcsönbe vevő köteles a hatósági nyilvántartásba, a gépjármű forgalmi engedélyébe és a törzskönyvbe a hitelező javára – a felek között létrejött szerződésnek megfelelően – a vételi jogot vagy a jelzálogjogot és annak biztosítására az elidegenítési és terhelési tilalmat bejegyeztetni és ennek megfelelően úgy rendelkezni, hogy a hatóság a törzskönyvet a hitelező, mint a korlátozás jogosultja részére küldje meg. A VI/2. pont szerint a kölcsönbe vevő arra vállalt kötelezettséget, hogy a gépjárművet mindaddig nem veszi át a szállítótól, amíg a fenti feltételeknek nem tett eleget. A VI/3. pont szerint, amennyiben a törzskönyv bármelyik oknál fogva a kölcsönbe vevő birtokába kerül, köteles azt haladéktalanul a hitelező részére értékküldeményként továbbítani.

Az ÜSZ1. helyébe 2009. augusztus 1. napjával a **ÜSZ2.** számú új üzletszabályzat (ÜSZ2.) lépett. Ennek V/6. pontja alapján a hitelező javára az eszközből megvásárolt gépjárműre – a felek között létrejött opciós szerződéssel – alapított opciós jog ún. zárt opció, mely szerint a hitelező opciós jogát az opciós szerződésben kikötött feltételek beálltától kezdődően gyakorolhatja az opciós szerződésben kikötött időtartam alatt. A hitelező a kölcsönszerződésből származó jogait és kötelezettségeit bármikor, indokolás nélkül azonos terjedelemben harmadik félre átruházhatja, jogi biztosítékként lekötheti, – aminek során jogosult a kölcsönbevevő adatait továbbítani – ez azonban a kölcsönbevevő jogait nem csorbíthatja. Az ÜSZ2. V/7. pontja szerint, amennyiben a kölcsönbevevő a kölcsönszerződésben foglalt valamennyi kötelezettségét teljesítette, úgy a hitelező köteles a gépjármű törzskönyvét és a korlátozó bejegyzések törléséhez szükséges nyilatkozatot kiadni.

Az alperes a kölcsönszerződést 2014. március 11. napján azonnali hatállyal felmondta. A felmondólevél szerint a felperes teljes tartozása 2.432.715,- Ft, melynek megfizetésére a felperest felszólította.

A felperes keresetében kérte az alperes kötelezését a perbeli gépjármű törzskönyvének kiadására, és kérte, hogy a bíróság az alperesnek a gépjármű-nyilvántartásba bejegyzett opciós joga törléséhez szükséges nyilatkozatát ítéletével pótolja. Az opciós szerződés 2011. április 3. napján megszűnt, az opciós jog biztosítására a törzskönyv vonatkozásában letéti megállapodás jött létre. Az opciós jog öt éven túli meghosszabbítása jogszabályba ütközik, ezért az érvénytelen. Az ÜSZ2. nem vált a szerződés részévé, a zárt opcióra vonatkozó rendelkezéseket a felek egyedileg nem tárgyalták meg, ezért az opciós szerződés 4. pontja az irányadó. Az ÜSZ2. XII/1. pontja tisztességtelen, az adásvételi szerződés 4. pontja közérdekű per alapján tisztességtelen, ezért az adásvételi szerződés érvénytelen. A törzskönyv alperes általi birtokban tartása a kölcsönszerződés atipikus biztosítékának

nem tekinthető. Az alperes öt éven belül opciós jogával nem élt, ezért az opciós szerződés megszűnt, így az alperes a törzskönyvet jogalap nélkül tartja birtokában.

Az alperes érdemi ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte. Arra hivatkozott, hogy az ÜSZ1. helyébe az ÜSZ2. lépett, ami az opciós jogot zárt opcióként szabályozza, azaz az opciós szerződésben kikötött öt év a szerződésben kikötött feltétel bekövetkeztétől számít. A szerződés felmondásával opciós jogát gyakorolta, és a törzskönyv kiadására csak akkor lesz köteles, ha a felperes valamennyi fizetési kötelezettségének eleget tesz. A törzskönyv birtokban tartása a kölcsönszerződés atipikus biztosítéka, ezt támasztja alá az ÜSZ2. V/7., Üsz. VI/1., VI/2. és VI/3. pontja, illetőleg az, hogy az opciós szerződés sem tartalmazza az opciós jog megszűnése esetére a törzskönyv kiadására vonatkozó kötelezettséget.

Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül adja ki a felperesnek a **forgalmi rendszám** frsz.-ú Ford Focus típusú gépjármű törzskönyvét, valamint a gépjármű-nyilvántartásba bejegyzett opciós jog törlésére vonatkozó alperesi nyilatkozatot ítéletével pótolta.

Rögzítette, a felek között devizaalapú fogyasztási kölcsönszerződés jött létre. A Ptk. 375. § (4), valamint 374. § (2) bekezdésére figyelemmel megállapította, hogy az ÜSZ IV/7. pontja alkalmas arra, hogy az opciós jog öt éven túl is meghosszabbításra kerüljön, ami jogszabályba ütközik, ezért az a Ptk. 200. § (2) bekezdése alapján mint jogszabályba ütköző kikötés érvénytelen.

Hangsúlyozta, a törzskönyv birtokban tartása az opciós jogtól, mint elsődleges biztosítéktól független, önálló atipikus biztosíték. A Ptk. 200. § (1) bekezdésének diszpozitív rendelkezésére figyelemmel a felek között kiköthető, azonban annak a kölcsönszerződés egyedi részének megfogalmazásaiból, illetve a kölcsönszerződés részévé váló általános szerződési feltételekből egyértelműen ki kell tűnnie (Kúria Pfv.V.21.971/2015/6.). Ezzel szemben az ÜSZ IV/9. pontja csak azt az esetet szabályozza, amikor a hitelező nem tagadhatja meg a törzskönyv kiadását, mely szerződési feltételnek nem tulajdonítható olyan értelmezés, hogy a hitelezőt csak akkor terheli a törzskönyv kiadásának kötelezettsége, ha a kölcsönbevevő maradéktalanul teljesítette fizetési kötelezettségeit (Szegedi Ítéltábla Pf.II.20.064/2016/5.). Mindezek alapján a törzskönyv alperes által birtokban tartását nem tekintette atipikus biztosítékának.

Rögzítette, hogy a hitelintézetekről és pénzügyi vállalkozásokról szóló 1996. évi CXII. törvény (Hpt.) 207. §, 210. § (3), (4) bekezdéseiből következően az üzletszabályzat módosítására lehetőség van. A perrel érintett kölcsönszerződés részét képező ÜSZ XII/1. pontja tette lehetővé az üzletszabályzat módosítását. A Csongrád Megyei Bíróság 22.P.21.792/2006/20. sorszámu, illetve a Szegedi Ítéltábla Pf.I.20.452/2007/3. sorszám alatti ítéletében megállapította, hogy ez a szerződési kikötés tisztességtelen, a kikötés alkalmazójával szerződő valamennyi félre kiterjedő hatállyal érvénytelen. Ezen szerződési pont érvénytelen, azonban ettől függetlenül előfordulhat olyan körülmény, jogszabályváltozás, vagy közérdekű perben hozott döntés, ami szükségessé teszi az üzletszabályzat módosítását. Ez esetben vizsgálni kell, hogy az üzletszabályzat módosítására milyen okból került sor, illetve, hogy az tartalmaz-e a fogyasztó számára hátrányos rendelkezéseket.

Az ÜSZ1. helyébe lépő ÜSZ2. preambulum I. pontjában rögzítette a 2009. augusztus 1. napjával végrehajtott üzletszabályzat módosítás okát. A 2009. évi XIII. törvény 2009. augusztus 1. napjával módosította a régi Hpt. kölcsönszerződések és pénzügyi lízingszerződés kamat, díj és költségek módosítására vonatkozó rendelkezéseit. A preambulum I. szerint az üzletszabályzat módosításával ezen törvényi kötelezettségeknek kívánt alperes megfelelni, külön II. fejezet beiktatásával, valamint a kamatváltozás II. és III. helyett árfolyamváltozás I. és II.-t vezetett be, annak tartalmi megváltoztatása nélkül, illetve deklarálta, hogy az ügyfélre nézve hátrányos módosítást nem eszközölt.

Ezért vizsgálta a jelen perben releváns ÜSZ2 V/6. pontját és megállapította, hogy a korábbi üzletszabályzat zárt opcióra vonatkozó rendelkezést nem tartalmazott, és arra vonatkozó rendelkezés

az opciós szerződésben sincs. A zárt opció kikötése az ÜSZ2 rendelkezéseivel hátrányos a felperesre, mint fogyasztóra nézve, mert az opciós szerződés megkötésétől számítva akár öt éven túlra is meghosszabbodhat az opciós jog kikötése, így az nem vált a szerződés részévé.

Az opciós szerződés pedig anélkül szűnt meg, hogy az alperes opciós jogát gyakorolta volna, ezért megszűnt az opciós jog biztosítására kikötött elidegenítési és terhelési tilalom is, aminek következménye, hogy az alperes a törzskönyvet jogalap nélkül tartja magánál, és azt köteles a felperesnek kiadni.

Az alperes az opciós szerződés megszűnése esetére sem az opciós szerződésben, sem az üzletszabályzatban nem vállalta, hogy az opciós jog törléséhez szükséges nyilatkozatot kiadja, ezért jognyilatkozatát a Ptk. 5. § (3) bekezdése, valamint a Ptk. 295. §-a alapján ítéletével pótolta. Kiemelte, hogy a jognyilatkozat kiadásának megtagadása az opciós jog megszűnésére figyelemmel sérti a felperes különös méltányolást érdemlő magánérdekét, mert az opciós jog, mint korlátozás már nem áll fenn, a biztosítására kikötött elidegenítési és terhelési tilalom sem, ezért az alperesnek már nem áll fenn olyan joga a finanszírozott gépjárművön, ami alapján a törzskönyvet birtokban tarthatja. A felperes érdeksérelme másként nem hárítható el, mert az opciós jog törléséhez szükséges az alperes hozzájáruló nyilatkozata. A jognyilatkozat megtagadása azáltal valósítja meg a joggal való visszaélést, hogy a felperes jogait és törvényes érdekeit csorbítja, lehetőséget biztosít az adott helyzet arra, hogy az alperes a gépjárművet a forgalomból kivonassa. Ezért a jognyilatkozat ítélettel történő pótlásának perbeli esetben fennállanak.

Az elsőfokú bíróság ítélete elleni fellebbezésében az alperes annak megváltoztatásával a perbeli gépjármű törzskönyvének kiadása iránti kereseti kérelem elutasítását kérte. Másodlagosan az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra való utasítását kérte. Előadta, az elsőfokú bíróság téves következtetést vont le arra vonatkozóan, hogy az opció megszűntének következtében már nem jogosult a törzskönyv birtokban tartására függetlenül attól, hogy a kölcsönszerződésből eredő kötelezettségét a felperes az opciós jog megszűnéséig teljesítette-e.

Hivatkozott az ÜSZ1 IV/9., valamint az ÜSZ2. V/7. pontjára, melyek akként rendelkeznek, hogy a hitelező csak abban az esetben köteles a gépjármű törzskönyvét kiadni, ha a kölcsönbevevő valamennyi fizetési kötelezettséget teljesítette. Ez azt is jelenti, hogy jogosult mindaddig a törzskönyvet magánál tartani, amíg felperes a szerződésből eredő kötelezettségeinek teljesítése nem következik be. Egyértelmű, hogy bár az ő kötelezettségeként van megfogalmazva ez az üzletszabályzati pont, az egyben jogosultságot is kell, hogy jelentsen arra vonatkozóan, amíg a szerződésből eredő felperesi tartozás fennáll, jogosult a gépjármű törzskönyvét visszatartani. A törzskönyv birtokban tartásának a kölcsönszerződéshez kapcsolódó biztosítéki jellegét támasztja alá az ÜSZ1. VI/2., VI/1. és V/3. pontja is. Kiemelte, az opciós szerződés sem tartalmaz az opciós jog megszűnése esetére a törzskönyv kiadási kötelezettséget előíró rendelkezést. Mindezekből az következik, hogy a gépjármű törzskönyvének birtokba adása, illetve tartása független az opciós szerződéstől, az a kölcsönszerződés önálló és nem az opciós jog biztosítója. Álláspontjának alátámasztásaként részletesen ismertetett egyes bírósági döntésekre hivatkozott. Előadta, a Kúria Pfv.V.21.971/2015/6. számú döntésével - amely a törzskönyv kiadásával kapcsolatos - nem ért egyet. Hivatkozott a közúti közlekedési igazgatási feladatokról, a közúti közlekedési okmányok kiadásáról és visszavonásáról szóló 326/2011. (XII.28.) Korm.rendelet (Kr.) 100. § (3) és (4) bekezdésére, valamint a Pénzügyi Békéltető Testület ajánlásaira is.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte, mert helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a törzskönyv birtokban tartása nem az opciós jogtól független önálló atipikus biztosíték, mert az atipikus biztosítási jelleg sem a kölcsönszerződés

egyedi részének megfogalmazásaiból, sem a kölcsönszerződés részévé vált Üsz.-ből nem állapítható meg.

A fellebbezés **nem alapos.**

Az alperes fellebbezésében az elsőfokú bíróság ítéletének a törzskönyv kiadására vonatkozó rendelkezését sérelmezte, ezért a fellebbezés korlátaira tekintettel az ítéletábra is ekörben vizsgálta felül az elsőfokú bíróság döntését.

Az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezéssel érintett rendelkezésével és jogi álláspontjával egyetért, az indokolásában kifejtett okfejtését osztja.

A fellebbezés kapcsán az ítéletábra az alábbiakra mutat rá.

Az elsőfokú iratokból megállapíthatóan a peres felek a kölcsönszerződés biztosítására opciós szerződést kötöttek az alperes által finanszírozott gépjárműre, mely szerződés 4. pontjában rögzítették az opciós jog gyakorlásának időpontját, amely az ÜSZ.2. V/6. pontjában foglaltakkal ellentétes. A Ptk. 205/C. § alapján az opciós szerződésben szereplő feltétel vált a szerződés részévé, ennél fogva a felek által kikötött opciós jog nem zárt opció, emiatt az opciós jog gyakorlására az alperesnek az opciós szerződés megkötésétől számított 5 évig volt lehetősége. Az is kétségtelenül megállapítható, hogy az opciós szerződés megkötésétől számított 5 év anélkül telt el, hogy az alperesi hitelező opciós jogát gyakorolta volna, ezért az opciós szerződés megszűnt.

Mindezekből kiindulva a bíróságnak abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy a törzskönyv birtokban tartása a vételi joghoz kapcsolódó járulékos, vagy a kölcsönszerződés atipikus biztosítékának tekinthető-e.

A Ptk. 200. § (1) bekezdésében megfogalmazott szerződési szabadság elvéből következően – ilyen tartalmú jogszabályi tiltás hiányában – nincs akadálya annak, hogy a kölcsön visszafizetésének atipikus biztosítékeként a felek kikössék a törzskönyv birtoklásának jogát mindaddig, amíg a kölcsönbe vevő a kölcsönszerződésből eredő fizetési kötelezettségeit nem teljesíti maradéktalanul. Perbeli esetben azonban a felek ilyen tartalmú megállapodást nem kötöttek. Az opciós szerződés 4. pontjának helyes értelmezése szerint a felek a vételi jog – és nem a kölcsönszerződésből eredő fizetési kötelezettség – biztosítására kötötték ki az alperes javára az elidegenítési és terhelési tilalmat, a vételi jog tárgyát képező perbeli gépjárműre. Az ÜSZ. VI/1. pontja ezzel összhangban rendelkezik úgy, hogy a kölcsönbe vevő köteles a hatósági nyilvántartásba, a gépjármű forgalmi engedélyébe és a törzskönyvbe a hitelező javára – a felek között létrejött szerződésnek megfelelően – vételi jogot vagy a jelzálogjogot és annak biztosítására az elidegenítési és terhelési tilalmat bejegyeztetni és ennek megfelelően úgy rendelkezni, hogy a hatóság a törzskönyvet a hitelező, mint a korlátozás jogosítottja részére küldje meg.

Ezen szerződési feltétel szövegezése és annak nyelvtani értelmezése is azt támasztja alá, hogy a peres felek a törzskönyv alperes részére történő megküldésével az alperes opciós jogát kívánták biztosítani. Ennek megfelelően a törzskönyv birtoklásához való jog az opciós joghoz kapcsolódó járulékos jogosultság, amely járulékos jellegére figyelemmel az opciós jog megszűnésével együtt szűnik meg.

Az ÜSZ1. IV/9. pontja – amellyel egyező szövegű az ÜSZ2. V/7. pontja – az opciós szerződés 4. pontjával együttesen értelmezve csupán annyit jelent, hogy ha a kölcsönbe vevő teljesíti a fizetési kötelezettségeit, a hitelező (az alperes) köteles kiadni a törzskönyvet és a korlátozó rendelkezések törléséhez szükséges jognyilatkozatot. Ez nem jelenti egyúttal azt is, hogy az alperesi hitelező akkor is jogosult lenne magánál tartani a törzskönyvet, vagy megtagadni az elidegenítési és terhelési tilalom törléséhez szükséges nyilatkozatot, ha az e jogosultságok alapjául szolgáló opciós joga megszűnt.

A Ptk. 207. § (1) és (2) bekezdése szerint ugyanis a szerződési nyilatkozatot vita esetén úgy kell értelmezni, ahogyan azt a másik félnek a nyilatkozó feltehető akaratára és az eset körülményeire tekintettel a szavak általánosan elfogadott jelentése szerint értenie kellett. Ha pedig az általános szerződési feltétel, illetve fogyasztói szerződés tartalma e szabály alkalmazásával nem állapítható meg egyértelműen, a feltétel meghatározójával szerződő fél, illetve a fogyasztó számára kedvezőbb értelmezést kell elfogadni. A jogalkotó a Ptk. fenti rendelkezésével a pontatlan vagy bizonytalan megfogalmazás kockázatát arra a félre terhelte, aki annak megfogalmazásáért felelős. Ebből következően, ha az alperesnek az ÜSZ1. IV/9. pontjában írt szerződési kikötéssel az volt a célja, hogy a kölcsön visszafizetésének atipikus biztosítékaként mindaddig magánál tarthassa a kölcsönből finanszírozott gépjármű törzskönyvét, amíg az adós valamennyi fizetési kötelezettségének eleget nem tesz, ezt a szándékát egyértelműen félreérthetetlenül így kellett volna megfogalmaznia. Az érintett kikötésnek azonban annak tényleges megszüvegezése alapján csak kiterjesztő értelmezéssel tulajdonítható az alperes által hivatkozottak szerinti tartalom, a kiterjesztő értelmezést viszont a Ptk. 207. § (4) bekezdése kifejezetten tiltja. Mindezt figyelembe véve az ÜSZ. IV/9. pontja csupán azon esetek egyikét szabályozza, amikor a hitelező nem tagadhatja meg a törzskönyv kiadását. Nem vonható le azonban az érintett kikötés megfogalmazásából az a következtetés, hogy akkor is jogosult lenne azt magánál tartani, ha e jogosultság alapjául szolgáló opciós joga megszűnt (Kúria Gfv.VII.30.049/2016., BH2017/13., BH2017/63., BH2017/95. számú eseti döntései).

Az elsőfokú bíróság helyes döntése szerint a törzskönyv az opciós jog kikényszerítése érdekében került az alperes birtokába, az opciós jog megszűnésére tekintettel a törzskönyv birtokban tartásának joga is megszűnt, ezért azt az alperes köteles a felperesnek kiadni. Ebből a szempontból nincs jelentősége annak, hogy az alperes a felperessel kötött kölcsönszerződést a felperes fizetési késedelme miatt felmondta, mert az 5 év eltelté miatt már opciós joga nincs.

Az alperes jelen perben is érintett üzletszabályzatával kapcsolatban a Kúria korábban már több eseti döntést hozott, melyek egyezően a vételi joghoz, valamint az elidegenítési és terhelési tilalomhoz kapcsolódó járulékos biztosítéknak minősítették a törzskönyv visszatartási jogot. A Kúria egyik döntésében sem minősítette úgy az alperesi üzletszabályzatot, hogy a régi Ptk. 205. § (1) bekezdés szerinti, konszenzuson alapuló megállapodás létrejött volna egy atipikus biztosítékadásra vonatkozóan. Ezt az álláspontját a Kúria legutóbb a Pfv.VI.20.558/2016/5. számú ítéletében ismételten kifejtette, utalva még a Pfv.I.21.202/2015/4., valamint Gfv.VII.30.031/2016/7. szám alatti ítéletekre is. Az alperes fellebbezési hivatkozásával ellentétben tehát a több, egyező precedens értékű eseti döntéssel szembemenő, egyedi üzletszabályzat értelmezésre az ítéletábra nem látott lehetőséget. A BH2017/13. szám alatt közzétett eseti döntés tehát nem egyedi, hanem a Kúria több döntésében is megjelenő következetes, jogi álláspontot tartalmaz, így továbbra is az irányadó bírói jogértelmezést tükrözi, az alperes perbeli hatályos üzletszabályzata és a blanketta opciós szerződés visszatérően vitatott érvényességű, és értelmezésű pontjai tekintetében.

A fentiek alapján az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdésre történt hivatkozással helybenhagyta.

Az alaptalanul fellebbező alperes a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles a jogi képviselővel eljáró és írásban fellebbezési ellenkérelmet előterjesztő felperes másodfokú eljárási költségeinek megtérítésére. Az ügyvédi munkadíj összegét az ítéletábra a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (3), (5) és (6) bekezdései alapján állapította meg.

Szeged, 2017. október 5.

Dr. Gaálné dr. Jobbágy Ildikó s.k.
a tanács elnöke

Dr. Béri András s.k.
előadó bíró

Dr. Dobler László s.k.
táblabíró